

Aantekenen met ontvangstbevestiging

Aan Het Grondwettelijk Hof
T.a.v. **F. Meersschaut**
Koningsplein 7
B-1000 - Brussel (België)

Telefoonnummers Griffie
+32-(0)2 500 12 32 (N)
+32-(0)2 500 12 33 (F)
E-mail: griffie@const-court.be

Zonhoven 28 september 2012

Met een kopie aan verantwoordelijk Belgisch federaal procureur des konings Johan Delmulle

Johan Delmulle
Federaal Procureur des Konings
Wolstraat 66 bus 1, 1000 Brussel
E-mail: federaal.parket@just.fgov.be

Met een kopie aan Federaal Belgische verantwoordelijke Ministers:

Joëlle Milquet
Vice-Eerste Minister en
Minister van Binnenlandse Zaken
Gelijke Kansen (België)
E-mail: milquet@ibz.fgov.be

Annemie Turtelboom.
Minister van Justitie (België)
E-mail: info@just.fgov.be

Uw Rolnummer: 5464

Betreft: A.M.L. van Rooij, [Ecologisch Kennis Centrum B.V.](#) (Nederland), Erik Verbeek en [No Cancer Foundation vzw](#) (België) en de namens deze organisaties vertegenwoordigde rechtspersonen, wat feitelijk alle wereldbewoners zijn/

- **Aanvulling op onze memorie met verantwoording d.d. 2 september 2012** overeenkomstig uw brieven d.d. 20 augustus 2012 aan de familie A.M.L. van Rooij, Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven en No Cancer Foundation vzw, Paul Bellefroidlaan 16, 3500 Hasselt, inzake het beroep tot vernietiging van het Verdrag tot herziening van het op 2 februari 1958 gesloten Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie, en Verklaring, gedaan te 's-Gravenhage op 17 juni 2008 ("Nieuw Benelux-Verdrag").

Geachte heer Meersschaut,

A.M.L. van Rooij wonende op het adres Hazendansweg 36A, 3520 te Zonhoven, [Ecologisch Kennis Centrum B.V.](#), gevestigd op het adres 't Achterom 9a, 5491 XD te Sint-Oedenrode, Erik Verbeek wonende op het adres Seovaki Put 43, 34550 Pakrac te Kroatië en [No Cancer Foundation vzw](#), gevestigd op het adres Paul Bellefroidlaan 16, 3500 te Hasselt en de namens deze organisaties

vertegenwoordigde rechtspersonen, wat feitelijk alle wereldbewoners zijn, laten hieronder de volgende aanvulling op onze memorie met verantwoording d.d. 2 september 2012 in de zaak met rolnummer: 5464 toekomen:

Voor de Tweede Wereldoorlog:

[Jan Donner](#) was vanaf 8 maart 1926 tot 26 mei 1933 minister van justitie

[Jan Donner](#) was vanaf 31 juli 1933 tot 13 maart 1944 raadsheer bij de Hoge Raad der Nederlanden. Hij nam op 13 maart 1944 ontslag als [raadsheer](#), zonder afstand te nemen van het beleid van de Hoge Raad tijdens de bezetting, waarna hij na de bezetting op 5 mei 1945 weer kon terugkeren als raadsheer bij de [Hoge Raad](#) voor de voortzetting van het [Hitler-Kabinet](#) onder aansturing vanuit de geheime [Bilderberg Conferenties](#). In deze periode zijn de volgende gegevens van belang:

- [vanaf 1933](#) nam Hitler de macht in Duitsland;
- [in 1933](#) werd [Prins Bernhard](#) lid van de [Sturmabteilung](#) (SA), van de [NSDAP](#) en eveneens van de [Reiter-SS](#);
- [in 1935](#) gaat Prins Bernhard werken bij het chemiebedrijf [IG Farben](#)
- [in 1936](#) ontmoette prinses [Juliana](#) voor het eerst Prins Bernhard tijdens een skivakantie in het Duitse [Garmisch-Partenkirchen](#). De relatie was al eerder tijdens een geheime ontmoeting in [Amsterdam](#) gearrangeerd;
- [vanaf 3 december 1936](#) luitenant-ter-zee à la suite eerste klasse en kapitein à la suite Koninklijke Landmacht;
- [op 6 januari 1937](#) wordt aan Prins Bernhard de titel Prins der Nederlanden met het [predicaat Koninklijke Hoogheid](#) toegekend;
- [op 7 januari 1937](#) treedt Prins Bernhard in het huwelijk met prinses Juliana;
- [van 6 januari 1937 tot 30 april 1980](#) lid van de [Raad van State](#) en dus ook tijdens de Tweede Wereldoorlog onder het Hitler-Kabinet (was gelijktijdig van 1954 tot september 1976 voorzitter van de geheime Bilderberg conferenties);
- [op 12 en 13 mei 1940](#) begeleidde koningin Wilhelmina en zijn gezin bij hun overtocht naar Engeland. Dit met de voorkennis dat ingevolge artikel 21 van de Nederlandse Grondwet de Nederlandse regering daarmee zichzelf heeft opgeheven en Nederland onderdeel van Duitsland is geworden wat werd aangestuurd vanuit het Hitler-Kabinet;

Niemand beter als Jan Donner was dan ook op de hoogte van het feit dat door het vluchten van de Nederlandse regering en staatshoofd [Koningin Wilhelmina](#) naar Londen ingevolge artikel 21 van de Nederlandse Grondwet de Nederlandse regering zichzelf daarmee vanaf 13 mei 1940 heeft opgeheven en Nederland onderdeel van Duitsland is geworden wat werd aangestuurd vanuit het Hitler-Kabinet. [Seyss-Inquart](#) kon op die manier als Rijksstadhouder de plaats van Wilhelmina overnemen. Dat er sprake was van opzet werd bevestigd met het feit dat diezelfde dag nog de Britse staatssecretaris van Buitenlandse Zaken bezoek kreeg van de Franse ambassadeur die hem vertelde dat de Franse regering erg verontrust was door de brief die Koningin Wilhelmina naar de Franse President had gezonden. Volgens de ambassadeur bleek uit Wilhelmina's schrijven dat de Nederlandse regering wellicht van plan was om met de Duitsers te gaan onderhandelen. Dit des te meer zes dagen daarvoor, op 8 mei 1940, de Nederlandse pers nog uit de mond van prinses Juliana had vernomen dat het Huis van Orange zijn post nooit verlaat (bron: [Gerard's WOII blog](#)).

Tijdens de Tweede Wereldoorlog:

Door de onwettige 'zetelverplaatsing' naar Engeland kreeg Nederland dus naast een militaire bezetting tevens een Duits burgerlijk bestuur onder Seyss-Inquart dat extra noodlottig is geworden voor het joodse deel van de Nederlandse bevolking. In België en Denemarken - waar de vorsten wel op hun post zijn gebleven - heeft het overgrote deel van de joden de oorlog overleefd. In België was dit 90% van de Belgische- en 60% van de buitenlandse joden (meest afkomstig uit Duitsland en Centraal Europa). Mede door toedoen van de Deense koning heeft in Denemarken zelfs 99% van de joden de oorlog overleefd. Dit in tegenstelling tot Nederland, waar maar 20% van de joden de oorlog heeft overleefd. België en Denemarken kenden dan ook geen 'Westerbork'. (Bronnen: *I. Gutman, 'Encyclopedia of the Holocaust' en Nanda van der Zee, De Groene Amsterdammer, 14 mei 1997.*) (bron: [Gerard's WOII blog](#))

Op 18 mei 1940 bracht [Adolf Hitler](#) decreet no. 1 uit over de regeringsbevoegdheden in Nederland.

Op 25 mei 1940 laat Rijkscommissaris [Seyss-Inquart](#) voor het bezette Nederlandsche gebied aan het Nederlandsche volk een oproep uitgaan dat hij met intrede van den dag het hoogste regeringsgezag in het civiele ressort in Nederland heeft overgenomen. Bij verordening van 29 mei 1940 heeft Rijkscommissaris Seyss-Inquart alle bevoegdheden in Nederland, die door de Grondwet en de wetten aan de koning en de regering zijn toegekend, overgenomen.

Rijkscommissaris [Seyss-Inquart](#) benoemt en ontslaat:

1. de leden van den Hoge Raad;
2. de procureur-generaal en de advocaten-generaal bij den Hoge Raad;
3. de presidenten der Gerechtshoven;
4. de procureurs-generaal bij de Gerechtshoven.
5. De overige rechterlijke ambtenaren worden benoemd en ontslagen door den secretaris-generaal van justitie (thans [Joris Demmink](#)), tenzij de rijkscommissaris de benoeming of het ontslag aan zich houdt

Op 5 juni 1940 maakt Rijkscommissaris Seyss-Inquart in overeenstemming met het decreet van Hitler en zijn verordening de volgende benoemingen bekend:

1. voor Bestuur en Justitie, Dr. Friedrich Wimmer;
2. voor Openbare Veiligheid, SS-Brigadeführer Hanns Rauter (Hoogere SS- en Politieleider);
3. voor Financiën en Economische Zaken, Dr. Hans Fischboeck;
4. voor Bijzondere Aangelegenheden, Reichsamtsleiter Fritz Schmidt.
5. tot Vertegenwoordiger van het Ministerie van Buitenlandsche Zaken, Gezant Otto Bene;
6. tot Gevolmachtigde voor de Nederlandsche Bank den Ministerialdirektor voor bijzondere aangelegenheden, Staatsrat H.C.H. Wohlthat.
7. tot chef van de Hoofdafdeling op het bureau van den Rijkscommissaris voor het bezette Nederlandsche gebied, Ministerialrat Dr. Hans Piesbergen.

Achtergrond: Het bezette Nederland werd in mei 1940 onderworpen aan een Duits burgerbestuur onder leiding van *Reichskommissar für die besetzten Niederlande* (rijkscommissaris voor het bezette Nederland) Arthur Seyss-Inquart. Rauter was als HSSPF ondergeschikt aan Himmler, maar tegelijkertijd was hij als *Generalkommissar für das Sicherheitswesen* (commissaris-generaal voor veiligheid) de ondergeschikte van Seyss-Inquart.

De bovenbouw van de Nederlandse regering (centrale macht) werd daarmee gevormd door:

1. rijkscommissaris Seyss-Inquart
2. de vier commissarissen generaal: Dr. Friedrich Wimmer (bestuur en justitie), Hanns Rauter (voor Openbare Veiligheid den SS-Brigadeführer), Dr. Hans Fischboeck (Financiën en Economische Zaken), Fritz Schmidt (Bijzondere Aangelegenheden den Reichsamtsleiter)
3. de gevolmachtigden van den rijkscommissaris voor de provinciën: de commissarissen der koningin tijdens de Tweede Wereldoorlog al dan niet voorzien van een speciale gevolmachtigde commissaris, zoals Kreisleiter Schmidt dat was in Limburg.
4. de vertegenwoordiger van het Ministerie van Buitenlandsche Zaken Otto Bene
5. de Duitse gevolmachtigde voor de Nederlandse Bank Dr. Hans Piesbergen.

Vanaf dit moment benoemt en ontslaat de rijkscommissaris:

1. de leden van den hoogen raad (de Hoge Raad);
2. den procureur-generaal en de advocaten-generaal bij den hoogen raad (de Hoge Raad);
3. de presidenten der gerechtshoven;
4. de procureurs-generaal bij de gerechtshoven.

De overige rechterlijke ambtenaren worden benoemd en ontslagen door den secretaris-generaal van justitie, tenzij de rijkscommissaris de benoeming of het ontslag aan zich houdt. (bron: [Staatsrecht sedert 10 mei 1940, bibliotheek Gemeente Amsterdam 24 augustus 1946](#)). Hiermee heeft de secretaris-generaal van justitie een dictatoriale macht over alle rechtelijke ambtenaren.

Dit geeft een verklaring voor het feit dat huidig secretaris-generaal Joris Demmink (VVD) door huidig verantwoordelijk minister [Ivo Opstelten](#) (VVD) van Veiligheid en Justitie niet uit zijn functie kan worden ontzet en ook niet strafrechtelijk kan worden vervolgd voor het misbruik van minderjarige kinderen waarvan vele bewijzen zijn (bron: boek ['De Demmink doofpot'](#)).

Rijkscommissaris Arthur Seyss-Inquart heeft aan de secretarissen-generaal van de verschillende departementen onder meer de volgende gedelegeerde bevoegdheden gegeven:

- dat ze mogen sub-delegeren aan anderen;
- dat ze rechtsvoorschriften in de vorm van 'besluit' of 'beschikking' mogen uitvaardigen;
- dat ze de Nederlandse wet kunnen wijzigen, aanvullen of buiten werking stellen en van de grondwet kunnen afwijken;

Daarmee hebben de secretarissen-generaal van de verschillende departementen een dictatoriale macht verkregen (bron: [Staatsrecht sedert 10 mei 1940, bibliotheek Gemeente Amsterdam 24 augustus 1946](#)).

Provinciaal Recht: is op 1 september 1941 in werking getreden.

Vanaf dit moment zijn de beginselen van het nieuwe provinciaal recht:

1. dat de Commissaris der provincie de wetgevende en de uitvoerende macht heeft;
2. dat de Commissaris der provincie de aanwijzingen van het centrale gezag moet opvolgen;

De provincie is daarmee nog slechts een administratief onderdeel van de Staat (bron: [Staatsrecht sedert 10 mei 1940, bibliotheek Gemeente Amsterdam 24 augustus 1946](#)).

Gemeenterecht: is op 1 september 1941 in werking getreden.

Vanaf dit moment zijn de beginselen van het nieuwe gemeenterecht:

1. dat de gehele bestuursmacht der gemeente in handen van één persoon, zijnde de burgemeester, is gelegd; dat de raad en het college van burgemeester en wethouders zijn uitgeschakeld en dat de burgemeester alleen de regelende en uitvoerende macht in de gemeente heeft. Hieruit volgt dat de burgemeester alléén verantwoordelijk is voor het door hem gevoerde bestuursbeleid.
2. dat de gemeente slechts een administratief onderdeel is van de Staat. De gemeente kan zich tegenover hogere organen (de provincie, het rijk) niet meer beroepen op haar zelfstandigheid, doch is gebonden aan de aanwijzingen van de hogere organen. Met andere woorden: het is gedaan met de z.g. autonomie der gemeente.

De gemeente is daarmee nog slechts een administratief onderdeel van de Staat dat onder toezicht staat van de Commissaris der provincie en het rijk (bron: [Staatsrecht sedert 10 mei 1940, bibliotheek Gemeente Amsterdam 24 augustus 1946](#)).

Welke eed (belofte) leggen de rechterlijke ambtenaren af?

De rechterlijke ambtenaren zweren (beloven), dat zij het in het bezette Nederlandsche gebied geldende recht getrouw zullen toepassen en naleven. Daarom heeft de Hoge Raad van het voortgezette Hitler-kabinet vanuit de geheime Bilderberg conferenties met haar [Pikmeer arresteren](#) op 23 april 1996 en 6 januari 1998 ambtenaren strafrechtelijk immuun en daarmee boven de wet verklaard.

Hoe staat het met de beide kamers der staten-generaal?

Verkiezingen voor de kamers worden niet meer gehouden. De kamers zijn niet afgeschaft, doch haar werkzaamheden blijven tot nader order rusten. De leden der staten-generaal zijn van de verplichtingen ontheven, die uit het lidmaatschap voortvloeien. De uit het lidmaatschap voortspuitende bevoegdheden en aanspraken komen hun niet meer toe. Om die reden heeft Wilhelmina (die geen koningin meer was) op 24 juni 1945 de minister-president en de ministers in het eerste naoorlogse kabinet '[Schermerhom-Drees](#)' zelf benoemd. Als het eerste kabinet na de Tweede Wereldoorlog niet democratisch is gekozen maar is benoemd door Wilhelmina (die geen koningin meer was) dan zijn daarmee alle opvolgende kabinetten per definitie niet democratisch gekozen en zijn alle kabinetten daarna ([vanaf kabinet Beel I](#)) niet bestaande kabinetten die uitvoering hebben gegeven aan het voortgezette Hitler-Kabinet vanuit voormalig Nederlands Grondgebied. (bron: [Staatsrecht sedert 10 mei 1940, bibliotheek Gemeente Amsterdam 24 augustus 1946](#))

Na de Tweede Wereldoorlog:

Op 5 mei 1945 wordt in Nederland gevierd dat Duitsland op 5 mei capituleerde in West-Nederland. Op die datum zou in Hotel De Wereld te Wageningen de capitulatie zijn getekend tussen de Duitse generaal Johannes Blaskowitz en de Canadese generaal Charles Foulkes, in het bijzijn van Prins Bernhard. De overeenkomst werd op 6 mei getekend in de naast Hotel de Wereld gelegen Aula van

de toenmalige Landbouwhogeschool. **Prins Bernhard was daarbij niet aanwezig.** De akte zelf, aanwezig in het Gemeentearchief Wageningen, is gedateerd Wageningen 5 mei 1945.

In werkelijkheid betrof het slechts een overeenkomst over de technische uitwerking voor Duitse troepen in Nederland van de capitulatie op 4 mei van Duitse troepen in noordwest-Europa. (bron: [Wikipedia](#)). Hiermee is het bewijs geleverd dat door toedoen van [Prins Bernhard](#) niemand namens het Nederlands Staatshoofd en/of Regering de capitulatie van Duitsland (het Hitler-kabinet) heeft ondertekend en ook niemand bij de ondertekening door de niet gemachtigde Duitse generaal Johannes Blaskowitz en de Canadese generaal Charles Foulkes aanwezig is geweest. **Grondwettelijk betekent dit dat Nederland vanaf 5 mei 1945 volwaardig onderdeel uitmaakt van Duitsland. Nu ondertekening ervan niet heeft plaatsgevonden betekent dat Nederland vanaf 18 mei 1940 Grondwettelijk niet meer bestaat en de bezetting vanuit het Hitler-kabinet op het voormalige grondgebied van Nederland na 5 mei 1945 is doorgedaan.**

Op 6 mei 1945 om 18:00 uur stemde opperbevelhebber generaal [Dwight D. Eisenhower](#) namens de geallieerde strijdkrachten in met een complete onvoorwaardelijke overgave. Dit met de wetenschap dat het Hitler-kabinet vanuit Nederland onder aansturing van de opvolgende Nederlandse Staatshoofden Wilhelmina, Juliana en Beatrix gewoon zou doorgaan.

Op 7 mei 1945 om 2:41 uur tekende generaal [Alfred Jodl](#) in [Reims](#) de documenten voor onvoorwaardelijke overgave van alle Duitse strijdkrachten aan de geallieerden. De volgende dag, kort voor middernacht, tekenden Duitse vertegenwoordigers onder aanvoering van generaal [Wilhelm Keitel](#) in [Berlijn](#) een gelijksoortig document, expliciet capitulerend aan de Sovjet strijdkrachten in aanwezigheid van generaal [Georgi Zjoekov](#). Nieuws van de overgave bereikte de media in het Westen op *8 mei 1945* en er ontsprongen spontane feesten door geheel Europa. Dat het Hitler-kabinet vanaf die tijd vanuit Nederland onder aansturing van de opvolgende Nederlandse Staatshoofden Wilhelmina, Juliana en Beatrix gewoon zou doorgaan werd voor iedereen verzwegen.

Met deze voorkennis heeft [Jan Donner](#) als raadsheer van de [Hoge Raad](#), zonder afstand te nemen van het beleid van de Hoge Raad tijdens de bezetting, op 5 mei 1945 tot 8 november 1946 weer kunnen terugkeren als raadsheer bij de Hoge Raad voor de voortzetting van het Hitler-Kabinet onder voorzitterschap van de opvolgende koninginnen [Wilhelmina](#), [Juliana](#) en [Beatrix](#), vanaf 1954 aangestuurd vanuit de geheime [Bildenberg Conferenties](#) onder aansturing van de opvolgende voorzitters [Prins Bernhard](#), [Koningin Beatrix](#) en [Étienne Davignon](#).

Omdat op 5 mei 1945 in Nederland het [Hitler-kabinet](#) niet is beëindigd en koningin Wilhelmina geen staatshoofd meer was kon ook niet worden overgegaan tot het uitschrijven van democratische verkiezingen voor het vormen van het naoorlogse kabinet. Om die reden heeft Wilhelmina (die geen koningin meer was) op 24 juni 1945 de minister-president en de ministers in het eerste naoorlogse kabinet '[Schmerling-Drees](#)' zelf benoemd. Dit door koningin Wilhelmina benoemde illegale kabinet heeft in november 1945 Jan Donner aangesteld als **voorzitter Centrale Raad voor de zuivering van het bedrijfsleven** wat hij tot 1949 is gebleven.

Dit door Wilhelmina eerste benoemde naoorlogse kabinet '[Schmerling-Drees](#)' kabinet is op 3 juli 1946 door Wilhelmina (die geen koningin meer was) ontslagen nadat er in mei 1946 Tweede Kamerverkiezingen hadden plaatsgevonden, waaruit het zogenaamde democratisch gekozen PvdA/KVP '[kabinet-Beel I](#)' is gevormd. Kabinet Beel I en de daarop volgende kabinetten, tot en met het huidige kabinet Rutte, zijn daardoor geen democratisch gekozen kabinetten **en daarmee illegaal**.

Als het eerste kabinet na de Tweede Wereldoorlog niet democratisch is gekozen maar is benoemd door Wilhelmina (die geen koningin meer was) dan zijn daarmee alle opvolgende kabinetten per definitie niet democratisch met de koning(in) als staatshoofd. Daarom worden in Nederland onder druk van de deze illegale kabinetten de minister-president, de ministers, de staatssecretarissen, de commissarissen van de koningin en de burgemeesters niet gekozen maar door het staatshoofd beëdigd of benoemd. Daarom blokkeert Koningin Beatrix onder druk van de deze illegale kabinetten het plan van de Tweede Kamer om de beëdiging van nieuwe ministers openbaar te maken, in plaats van achter gesloten deuren. Ze wil er geen camera's bij hebben. Dat heeft ze premier Rutte laten weten, melden betrouwbare bronnen aan RTL Nieuws.

Omdat op 5 mei 1945 in Nederland het [Hitler-kabinet](#) niet is beëindigd en koningin Wilhelmina geen staatshoofd meer was kon ook niet worden overgegaan tot het uitschrijven van democratische verkiezingen voor het vormen van het naoorlogse kabinet. Om die reden heeft Wilhelmina (die geen koningin meer was) op 24 juni 1945 de minister-president en de ministers in het eerste naoorlogse kabinet '[Schermershoorn-Drees](#)' zelf benoemd. Dit door koningin Wilhelmina benoemde illegale kabinet heeft in november 1945 Jan Donner aangesteld als **voorzitter Centrale Raad voor de zuivering van het bedrijfsleven** wat hij tot 1949 is gebleven.

Dit door Wilhelmina eerste benoemde naoorlogse kabinet '[Schermershoorn-Drees](#)' kabinet is op 3 juli 1946 door Wilhelmina (die geen koningin meer was) ontslagen nadat er in mei 1946 Tweede Kamerverkiezingen hadden plaatsgevonden, waaruit het zogenaamde democratisch gekozen PvdA/KVP '[kabinet-Beel I](#)' is gevormd. Kabinet Beel I en de daarop volgende kabinetten, tot en met het huidige kabinet Rutte, zijn daardoor geen democratisch gekozen kabinetten **en daarmee illegaal**. Als het eerste kabinet na de Tweede Wereldoorlog niet democratisch is gekozen maar is benoemd door Wilhelmina (die geen koningin meer was) dan zijn daarmee alle opvolgende kabinetten per definitie niet democratisch met de koning(in) als staatshoofd. Daarom worden in Nederland onder druk van de deze illegale kabinetten de minister-president, de ministers, de staatssecretarissen, de commissarissen van de koningin en de burgemeesters niet gekozen maar door het staatshoofd beëdigd of benoemd. Daarom blokkeert Koningin Beatrix onder druk van de deze illegale kabinetten het plan van de Tweede Kamer om de beëdiging van nieuwe ministers openbaar te maken, in plaats van achter gesloten deuren. Ze wil er geen camera's bij hebben. Dat heeft ze premier Rutte laten weten, melden betrouwbare bronnen aan RTL Nieuws.

Op 24 oktober 1945 is Verenigde Naties opgericht. Heden zijn de volgende 193 lidstaten aangesloten bij de Verenigde Naties: [Afghanistan](#), [Albanië](#), [Algerije](#), [Andorra](#), [Angola](#), [Antigua en Barbuda](#), [Argentinië](#), [Armenië](#), [Australië](#), [Azerbeidzjan](#), [Bahama's](#), [Bahrein](#), [Bangladesh](#), [Barbados](#), [België](#), [Belize](#), [Benin](#), [Bhutan](#), [Bolivia](#), [Bosnië en Herzegovina](#), [Botswana](#), [Brazilië](#), [Brunei](#), [Bulgarije](#), [Burkina Faso](#), [Burundi](#), [Cambodja](#), [Canada](#), [Centraal-Afrikaanse Republiek](#), [Chili](#), [China](#), [Colombia](#), [Comoren](#), [Congo-Brazzaville](#), [Costa Rica](#), [Cuba](#), [Cyprus](#), [Democratische Republiek Congo](#), [Denemarken](#), [Djibouti](#), [Dominica](#), [Dominicaanse Republiek](#), [Duitsland](#), [Ecuador](#), [Egypte](#), [El Salvador](#), [Equatoriaal-Guinea](#), [Eritrea](#), [Estland](#), [Ethiopië](#), [Fiji](#), [Filipijnen](#), [Finland](#), [Frankrijk](#), [Gabon](#), [Gambia](#), [Georgië](#), [Ghana](#), [Grenada](#), [Griekenland](#), [Guatemala](#), [Guinee](#), [Guinee-Bissau](#), [Guyana](#), [Haïti](#), [Honduras](#), [Hongarije](#), [Ierland](#), [IJsland](#), [India](#), [Indonesië](#), [Irak](#), [Iran](#), [Israël](#), [Italië](#), [Ivoorkust](#), [Jamaica](#), [Japan](#), [Jemen](#), [Jordanië](#), [Kaapverdië](#), [Kameroen](#), [Kazachstan](#), [Kenia](#), [Kirgizië](#), [Kiribati](#), [Koeweit](#), [Kroatië](#), [Laos](#), [Lesotho](#), [Letland](#), [Libanon](#), [Liberia](#), [Libië](#), [Liechtenstein](#), [Litouwen](#), [Luxemburg](#), [Macedonië](#), [Madagaskar](#), [Malawi](#), [Maldiven](#), [Maleisië](#), [Mali](#), [Malta](#), [Marokko](#), [Marshall-eilanden](#), [Mauritanië](#), [Mauritius](#), [Mexico](#), [Micronesia](#), [Moldavië](#), [Monaco](#), [Mongolië](#), [Montenegro](#), [Mozambique](#), [Myanmar](#), [Namibië](#), [Nauru](#), [Nederland](#),^[28] [Nepal](#), [Nicaragua](#), [Nieuw-Zeeland](#), [Niger](#), [Nigeria](#), [Noord-Korea](#), [Noorwegen](#), [Oeganda](#), [Oekraïne](#), [Oezbekistan](#), [Oman](#), [Oostenrijk](#), [Oost-Timor](#), [Pakistan](#), [Palau](#), [Panama](#), [Papoea-Nieuw-Guinea](#), [Paraguay](#), [Peru](#), [Polen](#), [Portugal](#), [Qatar](#), [Roemenië](#), [Rusland](#), [Rwanda](#), [Saint Kitts en Nevis](#), [Saint Lucia](#), [Saint Vincent en de Grenadines](#), [Salomonseilanden](#), [Samoa](#), [San Marino](#), [Sao Tomé en Príncipe](#), [Saoedi-Arabië](#), [Senegal](#), [Servië](#), [Seychellen](#), [Sierra Leone](#), [Singapore](#), [Slovenië](#), [Slowakije](#), [Soedan](#), [Somalië](#), [Spanje](#), [Sri Lanka](#), [Suriname](#), [Swaziland](#), [Syrië](#), [Tadzjikistan](#), [Tanzania](#), [Thailand](#), [Togo](#), [Tonga](#), [Trinidad en Tobago](#), [Tsjaad](#), [Tsjechoë](#), [Tunesië](#), [Turkije](#), [Turkmenistan](#), [Tuvalu](#), [Uruguay](#), [Vanuatu](#), [Venezuela](#), [Verenigd Koninkrijk](#), [Verenigde Arabische Emiraten](#), [Verenigde Staten](#), [Vietnam](#), [Wit-Rusland](#), [Zambia](#), [Zimbabwe](#), [Zuid-Afrika](#), [Zuid-Korea](#), [Zuid-Soedan](#), [Zweden](#) en [Zwitserland](#).

Volgens eigen zeggen betreft de [Verenigde Naties](#) een [intergouvernementele organisatie](#) die samenwerkt op het gebied van het internationale recht, mondiale veiligheid, behoud van mensenrechten, ontwikkeling van de wereldeconomie en het onderzoek naar maatschappelijke en culturele ontwikkelingen. Dit kan onmogelijk het geval zijn zolang Nederland en de Verenigde Staten lid zijn van deze Verenigde Naties, gezien het feit dat vanuit deze twee landen is geregeld dat na de tweede wereldoorlog de Nazi's zijn doorgestaan, waardoor miljarden wereldbewoners bewust worden uitgeroeid met kankerverwekkend gif via bestrijdingsmiddelen als [Agent Orange](#), [superwolmanzout-CO \(2Vandaag\)](#) en [Roundup \(genetsche manipulatie\)](#), [Xentari-WG](#), [Chemtrails](#), [geneesmiddelen](#), [vaccins](#), [cosmetica producten](#).

Op 3 juli 1946 beëdigd de niet meer zijnde koningin Wilhelmina de nieuwe illegale bewindslieden uit het kabinet-Beel I. Dit illegale kabinet Beel I (thans: CDA, PvdA) benoemd op 8 november 1946 Jan Donner tot president van de illegale Hoge Raad der Nederlanden dat hij tot 1 maart 1961 is gebleven.

Als waardering daarvoor heeft Louis Beel (RKSP, thans: CDA) vanaf 1959- 1972 vice-president van de illegale Raad van State mogen zijn en vanaf van 21 november 1956 tot 11 februari 1977 Minister van Staat (adviseur van koningin Juliana).

Na 8 november 1946 beslist de Centrale Zuiveringsraad onder voorzitterschap van illegaal president [mr. dr. Jan Donner](#) van de Hoge Raad dat de economische collaborateurs [als Damme](#) (maar ook Philips voerde orders uit voor Duitse organisaties) niet zouden worden vervolgd. Damme sr. is echter in 1949 'geclausureerd en onvoorwaardelijk' buiten vervolging gesteld. De reden daarvoor luidt volgens Meihuizen als volgt:

'In de zaak Werkspoor zijn belangrijke maatschappelijke krachten achter de schermen actief geweest om de rechtsgang te beïnvloeden.' Dat kwam onder meer omdat Damme sr. een vooraanstaand lid was van het 'wij circuit': Hij was voorzitter van de Stichting van de Arbeid, commissaris van de Nederlandsche Bank en bevriend met de socialistische premier Willem Drees, met de liberale politicus en werkgeversvoorzitter mr. D. U. Stikker en kwam bij prins Bernhard over de vloer.

Bovendien was Werkspoor in de race om voor 200 miljoen gulden aan spoorwegmaterieel aan Argentinië te leveren. In die tijd een mega-order, die zeer van belang werd geacht voor de wederopbouw van ons land. En daarmee had het kabinet Drees een belangrijk argument in handen om Damme sr., zoals zoveel andere vooraanstaande industriëlen, te ontzien. Het land moest weer opgebouwd worden en de industrie, die de oorlog zo goed had doorstaan, was daarbij broodnodig. Meihuizen noemt dat 'opportunisme in dienst van de wederopbouw'

Dat de megaorder binnengehaald moest worden blijkt wel uit het feit dat Werkspoor gesanctioneerd **30 miljoen gulden aan steekpenningen** mocht betalen aan dictator Juan Peron. Prins Bernhard mocht in 1951 aan Evita Peron het Grootkruis in de Orde van Oranje Nassau uitreiken. Het idee was van diezelfde Stikker, in zijn functie als minister van buitenlandse zaken, onder het motto, 'het kost zo weinig en het geeft zoveel genoeg'. Bovendien had [prins Bernhard](#) voor Evita Peron 'een paarlen collier' ter waarde van dertigduizend gulden meegekregen.

De overheersende gedachte van de wederopbouw en de noodzaak om het bedrijfsleven niet teveel voor de voeten te lopen heeft tot een stroom aan 'demarches' (beïnvloeding van de rechtsgang) geleid door achtereenvolgende illegale ministers van justitie, die daarbij werden geholpen door bevriende 'captains of industry'. Een centrale figuur in dit spel was mr.dr.J. Donner, president van de Hoge Raad en voorzitter van de Centrale Zuiveringsraad voor het bedrijfsleven ([bewijs](#))

Het voorkeursbeleid van voorzitter [mr. dr. Jan Donner](#) ten aanzien van economische collaborateurs had succes: van de 32.000 gevallen van economische collaboratie kwamen er uiteindelijk circa 700 voor de strafrechter. Dat waren de industriëlen met pech, veelal aannemers, de 'bunkerbouwers'. "Dat waren gewoon patjepeeërs, die hadden hun afkomst niet mee", zegt Meihuizen cynisch. "Ze hadden zich bovendien schuldig gemaakt aan de meest zichtbare vorm van economische collaboratie: die bunkers kon iedereen zien. Dat gold in veel mindere mate voor het bankwezen. Dat kwam dan ook vrijwel ongeschonden weer uit de strijd." ([bewijs](#)).

Op 4 april 1949 wordt de NAVO opgericht met als deelnemende landen, het [Verenigd Koninkrijk](#), de [Verenigde Staten](#), [Canada](#), [Nederland](#), [België](#), [Luxemburg](#), [Frankrijk](#), [Italië](#), [Denemarken](#), [Noorwegen](#), [Portugal](#) en [IJsland](#). Later kwamen daar [Turkije](#) en [Griekenland](#) (februari 1952), [West-Duitsland](#) (1955) en [Spanje](#) (1982) bij. Na het einde van de [Koude Oorlog](#) sloten [Tsjechië](#), [Polen](#) en [Hongarije](#) zich aan (12 maart 1999), evenals [Estland](#), [Letland](#), [Litouwen](#), [Slowakije](#), [Slovenië](#), [Roemenië](#) en [Bulgarije](#) (29 maart 2004).

Op 14 mei 1951 bezoekt de Amerikaanse leger generaal Dwight David Eisenhower samen met zijn vrouw Prins Bernhard en koningin Juliana van Nederland om hen te bedanken voor dit alles, zijnde: de voortzetting van het Hitler kabinet vanuit Nederland en de vrij spraak van zo'n 32.000 economische collaborateurs, waaronder Frits Philips door Jan Donner (grootvader van Piet Hein Donner) als president van Hoge Raad der Nederlanden ([zie video](#))

Op 1951 tot 1952 wordt [Dwight D. Eisenhower](#) eerste bevelhebber van de NAVO, die als voormalig opperbevelhebber generaal namens de geallieerde strijdkrachten samen met zijn ondergeschikte

voormalig Canadese generaal Charles Foulkes en Prins Bernhard heeft geregeld dat de Nazi's vanuit Nederland en de Verenigde Staten na 7 mei 2005 heeft kunnen doorgaan. Daarmee is de NAVO een uitvoeringsorganisatie van de voortzetting van de Nazi's geworden.

Op 4 april 1952 tot 16 mei 1957 wordt [Lord Ismay](#) van het Verenigd Koninkrijk benoemd tot eerste secretaris generaal van de NAVO. In 1947 werd Ismay stafchef van het Indische leger, tot aan de onafhankelijkheid van [India](#), een jaar later. Hij was minister voor het [Gemenebest](#) toen hij in [1952](#) werd gekozen tot [secretaris-generaal van de NAVO](#), de eerste in dat ambt.

Op 20 januari 1953 tot 20 januari 1961 wordt [Dwight D. Eisenhower](#), president van de Verenigde Staten voor de [Republikeinse Partij](#) met als vice-president [Richard Milhous Nixon](#). Daarmee zijn de Verenigde Staten, Nederland en de NAVO uitvoeringsorganisaties van de voortzetting van de Nazi's geworden.

1953: [André Donner](#) (ARP) was vanaf 17 april 1950 tot 6 januari 1954 lid van de Staatscommissie-Van Schaik die de [herziening van de Grondwet van 1953](#) heeft voorbereid. Met deze herziening van de Grondwet heeft artikel 60 van de Grondwet de volgende uitbreiding gekregen ([bewijs 1](#), [bewijs 2](#)).

“De rechter treedt niet in beoordeling van de grondwettigheid van overeenkomsten.”

De definitie van “verdrag” met vreemde Mogendheden heeft deze illegale [Grondwetscommissie 1950 Commissie- Van Eysinga](#), in het plenaire verslag van 16 september 1950 als volgt vastgelegd ([bewijs](#)):

“Zonder op volledigheid aanspraak te maken, laat de Commissie hier volgen een lijstje van de meest bekende benamingen; Tractaat (treaty, traité), Conventie (convention (Engels en Frans)), Handvest (Charter, charte, covenant, pacte), Statuut, Akte, Slotakte (final act, acte final), Algemene Akte, (general act, acte general), Accoord, (agreement, accord), Schikking (arrangement Engels en Frans)), Verklaring of declaratie (declaration, déclaration), Protocol (protocol, protocole), Proces-verbaal (procès-verbal), Overeenkomst, Brief - of notawisseling, Lettres annexes (covering letters), Modus vivendi, Arbitrage-compromis, Memorandum d'Accord (Memorandum of Understanding), Memorandum.”

Hiermee zit vanaf 1953 in Nederlandse Grondwet verankerd dat de grondwettigheid van Verdrag, Tractaat (treaty, traité), Conventie (convention (Engels en Frans)), Handvest (Charter, charte, covenant, pacte), Statuut, Akte, Slotakte (final act, acte final), Algemene Akte, (general act, acte general), Accoord, (agreement, accord), Schikking (arrangement Engels en Frans)), Verklaring of declaratie (declaration, déclaration), Protocol (protocol, protocole), Proces-verbaal (procès-verbal), Overeenkomst, Brief - of notawisseling, Lettres annexes (covering letters), Modus vivendi, Arbitrage-compromis, Memorandum d'Accord (Memorandum of Understanding), Memorandum, etc. met vreemde Mogendheden niet gerechtelijk mag worden getoetst.

Van 29 tot 31 mei 1954 was de eerste Bilderbergconferentie in Hotel De Bilderberg in Oosterbeek. Initiatiefnemers waren o.a. de [Pool Józef Retinger](#), [Unilever](#)-topman [Paul Rijkens](#), de [Belgische](#) ex-premier [Paul van Zeeland](#) en [prins Bernhard](#). Vanuit deze en alle opvolgende geheime Bilderberg conferenties werd en wordt nog steeds vanuit voormalig Nederlands grondgebied door de opeenvolgende illegale Nederlandse Kabinetten het Hitler-Kabinet voortgezet onder voorzitterschap van resp. Prins Bernhard, koningin Beatrix en Étienne Davignon. In deze eerste geheime Bilderbergconferentie kon voorzitter Prins Bernhard [aan alle aanwezigen](#) de mededeling doen dat op advies van [André Donner](#) (vader van Piet Hein Donner), goedgekeurd door toenmalig vice-president Frans Beelaerts van Blokland (CHU, thans: CDA) van de Raad van State, waarin meer van tweede derde van de Tweede Kamer der Staten Generaal ((KVP, ARP, CHU (thans: CDA), PvdA, VVD, SGP, SDP, CPH, CPN, KPN, Lijst Welter)) hebben ingestemd en door koningin Juliana als staatshoofd en als voorzitter van de Nederlandse Raad van State is ondertekend.

De huidige politieke partijen CDA, PvdA, VVD en SGP, als wel de Nederlandse Raad van State als wel koningin Juliana en haar opvolger koningin Beatrix als staatshoofd en als voorzitter van de Raad van State en daarmee de Staat der Nederlanden als rechtspersoon zijn voor deze wijziging van artikel

60 in de Nederlandse Grondwet en alle daaruit voortvloeiende schadelijke gevolgen volledig verantwoordelijk en aansprakelijk, evenals de politieke partijen CDA, PvdA, VVD en SGP als rechtspersoon daar die daarmee in zeer ernstige mate hebben gehandeld in strijd met hun eigen verenigingsstatuten. Het is hierbij goed te weten dat Beelaerts van Blokland vanuit zijn functie als vice-president van de Raad van State op 13 mei 1940 koningin [Wilhelmina](#) naar [Londen](#) vergezelde en daar haar belangrijkste adviseur was. Niemand beter las hij wist dan ook dat op grond van artikel 21 uit de Grondwet het Hitler-Kabinet Nederland door haar vlucht naar Londen Nederland heeft overgenomen. Door hen is artikel 60 in de Nederlandse Grondwet als volgt gewijzigd:

Overeenkomsten met andere Mogendheden en met volkenrechtelijke organisaties worden door of met machtiging van de Koning gesloten en, voor zover de overeenkomst zulks eist, door de koning bekrachtigd.

De overeenkomsten worden zo spoedig mogelijk aan de Staten-Generaal overlegd; zij worden niet bekrachtigd en treden niet in werking dan nadat zij door de Staten-Generaal zijn goedgekeurd.

De rechter treedt niet in beoordeling van de grondwettigheid van overeenkomsten.

1955: Dezelfde partijen in [kabinet Drees II](#) ((KVP, ARP, CHU (thans: CDA), PvdA, VVD, SGP, SDP, CPH, CPN, KPN, Lijst Welter)), die in 1953 bovengenoemde wijziging in artikel 60 van de Grondwet hebben goedgekeurd, hebben in het jaar 1955 een 'overeenkomst' met Philips Duphar en de overheid van de Verenigde Staten onder aansturing van president [Dwight D. Eisenhower](#) gesloten voor de productie en levering van het door [Monsanto](#) ontwikkelde bestrijdingsmiddel 'Agent Orange' aan het V.S. leger, wat door koningin Juliana is bekrachtigd zonder **tussenkomst van een rechter**. Enkel in de beginjaren 60 is door Philips Duphar ten behoeve van de Vietnamoorlog maar liefst 2250 ton 'Agent Orange' geproduceerd en geleverd aan het VS leger (zie: <http://www.dioxinnz.com/about-exposure-1963.html>). Op grond van deze afgesloten overeenkomst kunnen ook alle andere in Nederland gevestigde chemische bedrijven zoals Dow Chemical in Terneuzen binnen al hun bedrijven elders in de wereld '[Agent Orange](#)', '[Agent Purple](#)', '[Agent Blue](#)', '[Agent White](#)' produceren en verkopen aan het VS leger om het op mensen te laten uittesten en te gebruiken in oorlogen.

[Philips Duphar](#) heeft op de locatie Ankerweg 16 in Amsterdam vanaf 1955 tot 1963 enorme grote hoeveelheden van dit '[Agent Orange](#)', maar ook '[Agent Purple](#)' en het **arsenicum** bevattende '[Agent Blue](#)' (wat vele malen giftiger is) onder verantwoordelijkheid van de PvdA-burgemeesters [mr. A.J. d' Ailly](#) (1946-1956) en [mr. G van Hall](#) (1956 -1977) mogen produceren voor het V.S. leger en haar levensgevaarlijke afvalstoffen mogen dumpen in de Volgermeerpolder onder beheer en toezicht van de gemeente Amsterdam **in strijd met** de door dezelfde gemeente aan Philips Duphar opgelegde Hinderwetvoorschriften. Alle opvolgende burgemeesters van Amsterdam tot op heden zijn allemaal PvdA burgemeesters te weten: [Ivo Samkalden](#), [Willem Polak](#), [Ed van Thijn](#), [Schelto Patijn](#), [Job Cohen](#), [Lodewijk Asscher](#), [Eberhard van der Laan](#).

In de fabriek van Philips Duphar raakte op 6 maart 1963 een reactorvat met 2,4,5-trichloorfenol oververhit. Het veiligheidsventiel komt in werking en blaast de inhoud van het vat de bedrijfshal in. De gevolgen blijven beperkt tot de fabriekshal, die hermetisch wordt afgesloten. Pas 3 jaar later werd om redenen zoals hierboven beschreven het uiterst giftige dioxine aangetoond. Waarschijnlijk is zo'n 200 tot 250 gram dioxine vrijgekomen. De hal is zo vergiftigd dat deze moest worden gesloopt. De schoonmakers die in opdracht van Philips de fabriekshal moesten slopen werkten onder slechte arbeidsomstandigheden. Zo'n 106 mensen werden blootgesteld aan de dioxine, 4 van hen overleden later aan de gevolgen van de besmetting en 50 arbeiders krijgen ernstige gezondheidsklachten (zie: http://www.zero-meridean.nl/overzicht_inc_chemie.php). Daarboven op heeft Philips Duphar daarmee de grootste gifbelt ooit "[De Volgermeerpolder](#)" achtergelaten, waaruit een ecologische ramp uit zal ontstaan die haar weerga niet kent (zie: <http://www.volgermeer.nl/Artikel/202/De-grootste-gifbelt>).

Philips behoeft deze enorme aangerichte gezondheids- en milieuschade niet te betalen van de gemeente Amsterdam (PvdA) en de Staat der Nederlanden (CDA, PvdA, VVD en SGP) omdat Philips Duphar dat heeft gedaan in hun opdracht om met deze door hen in Amsterdam geproduceerde '[Agent Orange](#)', maar ook '[Agent Purple](#)' en het **arsenicum** bevattende '[Agent Blue](#)' (wat vele malen giftiger is) door het VS leger vele miljoenen mensen en grote natuurgebieden te vernietigen.

Nazi-staat Nederland vond dit nog niet genoeg en heeft met behulp van de in [kabinet Drees II](#) ((KVP, ARP, CHU (thans: CDA), PvdA, VVD, SGP, SDP, CPH, CPN, KPN, Lijst Welter)) afgesloten overeenkomst op zak, welke niet door een rechter mocht worden getoetst in 1961 het Noord Amerikaanse chemische bedrijf Thompson-Hayward Chemicals gekocht, waarin vanaf 1961 tot 1981 enorme hoeveelheden '[Agent Orange](#)', maar ook '[Agent Purple](#)' en het arsenicum bevattende '[Agent Blue](#)' (wat vele malen giftiger is) zijn geproduceerd voor de vernietiging van miljoenen mensen en gigantisch grote natuurgebieden. In 1981 heeft Philips dit bedrijf verkocht aan Harrisons and Crosfield plc.

Nazi-staat Nederland (CDA, PvdA, VVD en SGP), de Nederlandse Raad van State onder vice-president Beelaerts van Blokland (CDA), Koningin Juliana als staatshoofd en als voorzitter van de Raad van State (opgevolgd door koningin Beatrix), de opvolgende PvdA burgemeesters van de Gemeente Amsterdam en daarmee de rechtspersoon "Staat der Nederlanden" samen met de rechtspersoon "Koninklijke Philips N.V." zijn dan ook volledig verantwoordelijk en aansprakelijk voor chemische genocide op vele miljoenen wereldbewoners en de vergiftiging van gigantisch grote natuurgebieden. Dit omdat de productie en levering duizenden tonnen '[Agent Orange](#)', '[Agent Purple](#)', '[Agent Blue](#)', '[Agent White](#)' in strijd met de Hinderwetvoorschriften enkel mogelijk is geworden na bovengenoemde aanpassing van artikel 60 in de Nederlandse Grondwet. Daarmee heeft de Staat der Nederlanden beslist dat alle aangerichte vergiftigingsschade in Nederland maar ook de alle schade die het gevolg is van het gebruik door het VS leger van mogelijk honderdduizenden tonnen tonnen '[Agent Orange](#)', '[Agent Purple](#)', '[Agent Blue](#)', '[Agent White](#)' over de gehele wereld verhaald kan worden op de rechtspersonen 'Staat der Nederlanden' en 'Koninklijke Philips N.V.'. Dit vanwege het feit dat in geen enkel land van de wereld dit levens gevaarlijk gif geproduceerd mocht worden zonder voorafgaande beoordeling van een rechter getoetst aan de Grondwet van betreffend land. Hoe groot die schade is die de "Staat der Nederlanden" en de "Koninklijke Philips N.V." zullen moeten betalen aan de volgende slachtoffers kunt u lezen in de hieronder ingelaste krantenartikelen:

In Korea (zie Belang van Limburg 01/06/11)

Agent Orange veroorzaakt spanningen tussen Zuid-Korea en VS

01/06/'11 Buitenland Zuid-Korea en de VS kibbelen over Agent Orange, een chemisch wapen dat gebruikt werd om bomen te ontbladeren. Het gif zou in de jaren vijftig en zestig meermaals ingezet zijn in het grensgebied met Noord-Korea. Zuid-Korea onderzoekt ook of het Amerikaanse leger de stof illegaal heeft gedumpt op legerbasissen in het land.

Een voormalige Zuid-Koreaanse soldaat getuigde maandag dat hij in 1955 meehielp Agent Orange te sproeien boven de gedemilitariseerde zone (DMZ) die Noord- en Zuid-Korea scheidt. Op die manier moesten Noord-Koreaanse infiltranten makkelijker opgespoord kunnen worden. Eum Do-nam, 77, droeg geen handschoenen bij het werk en hield er naar eigen zeggen misvormde vingers aan over.

Illegaal gestort

In Zuid-Korea groeit het protest, vooral na aanwijzingen dat het Amerikaanse leger aanzienlijke hoeveelheden gestort zou hebben in Amerikaanse legerkampen als Camp Carroll in de provincie Noord-Gyeongsang.

Veteraan Steve House bond de kat de bel aan met zijn getuigenis. House vertelde de Amerikaanse zender CBS 5 dat hij het bevel kreeg een diepe sleuf te graven met een vlakke bodem. Daarin zouden

de vaten netjes gestapeld worden, maar toen dat niet lukte, duwden de soldaten de vaten gewoon met een bulldozer de sleuf in.

De Amerikaanse strijdkrachten zeggen geen bewijzen te hebben dat er Agent Orange begraven is in Camp Carroll. "We hebben enkel de getuigenissen", zegt woordvoerder kolonel Jeff Buczkowski in de officiële legerkant Stars and Stripes. "Maar die worden nergens gestaafd. We hebben andere getuigenissen die zeggen dat het geen Agent Orange was, maar andere spullen."

Vietnam, Laos en Cambodja (zie Belang van Limburg 17/06/10)

"VS moeten erfenis in Vietnam opruimen"

17/06/'10 Buitenland Een gezamenlijk Amerikaans-Vietnamees panel wil dat de Amerikaanse regering en donoren de komende tien jaar 300 miljoen dollar besteden aan het opruimen van de erfenis van Agent Orange in Vietnam. Agent Orange is een ontbladeringsmiddel dat in de Vietnamoorlog door de Amerikanen werd gebruikt.

De Amerikaanse regering moet volgens het panel het meeste bijdragen aan het schoonmaken van tientallen gebieden in Zuid-Vietnam waar de vervuiling het ergst is. Agent Orange veroorzaakte ernstige ziekten en afwijkingen bij de bevolking.

"We hebben het over een aanzienlijke erfenis van de Vietnamoorlog die de relatie tussen de [VS](#) en Vietnam behoorlijk in de weg zit", zei Walter Isaacson, medevoorzitter van het panel en voorzitter van het Aspen Institute, dat het actieplan opstelde.

Washington en Hanoi gingen pas in 1995 volledige diplomatieke betrekkingen aan. De bilaterale handel zat voor die tijd al in de lift en vorig jaar steeg die tot meer dan 15 miljard dollar (12,2 miljard euro). De erfenis van Agent Orange - en het gebrek aan Amerikaanse hulp bij het oplossen van de problemen - is echter al lange tijd een moeilijk punt in de betrekkingen tussen beide landen.

Vorig jaar kwam er een einde aan een juridisch gevecht van vijf jaar, waarin Vietnamese slachtoffers de belangrijkste producenten van de chemicaliën, Dow Chemical en Monsanto, verantwoordelijk wilden stellen voor afwijkingen bij pasgeboren kinderen als gevolg van blootstelling aan Agent Orange. Lagere rechtbanken stelden de bedrijven niet aansprakelijk en het Amerikaanse Hooggerechtshof weigerde om het beroep in behandeling te nemen.

Hoge concentraties

Tussen 1962 en 1971 sproeide het Amerikaanse leger bijna 76 miljoen liter van Agent Orange en aanverwante herbiciden over Zuid-Vietnam en in de grensgebieden met Cambodja en Laos. De bedoeling was om Vietcong-opstandelingen en Noord-Vietnamese troepen zo dekking van de dichte jungle en voedsel te ontfangen.

De herbiciden verwoestten ongeveer twee miljoen hectare bos - ongeveer de oppervlakte van El Salvador - en 200.000 hectare landbouwgrond, staat in een rapport dat gelijk met het plan werd

gepubliceerd. Agent Orange en andere chemicaliën werden gespreid in een concentratie die vijftig keer hoger lag dan de door de fabrikant aanbevolen concentratie voor het doden van planten.

In de besproeide gebieden woonden ongeveer vijf miljoen Vietnamezen. Ook verbleven er zo'n 2,8 miljoen Amerikaanse militairen en ondersteunend personeel. De gebruikte sproeistoffen kunnen volgens het Amerikaanse Institute of Medicine verschillende soorten kanker, diabetes, zenuw- en hartziekten en afwijkingen bij geboren kinderen kunnen veroorzaken.

De schadelijke stoffen breken slechts langzaam af in het milieu, zodat de gevolgen ervan gedurende verschillende generaties merkbaar zullen blijven.

Miljoenen slachtoffers

Het Rode Kruis schat dat drie miljoen Vietnamezen te maken hebben gehad met gezondheidsproblemen als gevolg van Agent Orange. Er werden ongeveer 150.000 kinderen geboren met ernstige afwijkingen zoals een open rug.

Hoewel Amerikaanse onderzoekers zich al 25 jaar bezig houden met de effecten van Agent Orange in Vietnam, belegden de landen pas in 2002 een eerste wetenschappelijke conferentie over het onderwerp.

Sinds 2007 stemde het Amerikaanse Congres in met 9 miljoen dollar (7,3 miljoen euro) voor "sanering van door dioxine verontreinigde gebieden en gerelateerde gezondheidsactiviteiten in Vietnam." Van dat bedrag is nog maar 4 miljoen dollar (3,3 miljoen euro) uitgegeven. Het Congres buigt zich momenteel over nog eens 12 miljoen dollar (9,8 miljoen euro) hulp voor het fiscale jaar 2011.

Ter vergelijking, de Amerikaanse Veterans Administration (VA) betaalde alleen vorig jaar bijna 2 miljard dollar (1,7 miljard euro) aan Vietnamveteranen van wie huidige ziekten een gevolg zouden zijn van blootstelling aan dioxinen.

De meeste Amerikaanse hulp komt uit particuliere bronnen. De [Ford](#) Foundation, de belangrijkste donor van het panel, heeft bijna 12 miljoen dollar (9,8 miljoen euro) uitgekeerd voor sanering van het milieu, behandeling van de Vietnamese slachtoffers en bewustwording onder het Amerikaanse publiek over de kwestie

In Canada (zie Belang van Limburg d.d. 29/05/09)

Agent Orange bezorgt Canadese proefkonijnen kanker

29/05/'09 Wetenschap Sinds de jaren 50 mochten de [VS](#) het giftige ontbladeringsmiddel Agent Orange uittesten op een Canadese militaire basis. Mensen die in de buurt woonden, kregen kanker. Velen stierven. Slachtoffers en nabestaanden voelen zich nog steeds in de steek gelaten. "Een nationale tragedie", zegt de Canadese historicus Chris Arsenault, die er zopas een boek over publiceerde.

Bruce Brown stierf aan kanker op zijn achttiende. Sommige andere vrienden van Marilyn Kissinger stierven eind jaren 60 en haalden hun dertigste verjaardag niet. De meeste van haar vrienden waren eind jaren 80 dood.

Marilyn Kissinger woonde sinds 1960 in Oromocto, in de oost-Canadese provincie New Brunswick. Vlakbij ligt de militaire basis Gagetown, waar het Canadese leger in 1955 Agent Orange en andere chemicaliën was begonnen sproeien, proeven die tot 1984 duurden.

Sproeivliegtuig

In 1964 “vlogen de sproeivliegtuigen de hele zomer vlak over ons huis, je kon ze bijna aanraken”, zegt Kissinger. “Onze voortuin was de ene dag groen, en de volgende dag bruin. Het was gewoon overal, op de kleren op de waslijn.”

“Het” was Agent Orange, gemengd met kerosine of diesel om het beter te laten kleven aan de bomen en struiken die het moest doden.

“In elk gezin was er kanker”, zegt Doreen Thomas, die in 1953 naar Enniskillen, eveneens vlakbij Gagetown, was verhuisd. “Wie geen interne kanker had, had kanker aan de buitenkant. Bij mij zijn er elf tumoren verwijderd.”

Zonder bescherming

Historicus en IPS-correspondent Chris Arsenault beschrijft in *Blowback* (Fernwood, 2009) in detail hoe het Canadese leger deze geheime testen uitvoerde zonder de bevolking de nodige bescherming te bieden. Pas de laatste tien jaar is het verhaal in stukken en brokken naar boven gekomen.

Arsenault praatte met talrijke veteranen en mensen die in de buurt van Gagetown woonden. Hij paste al die getuigenissen ineen tot een verhaal dat hij als “een nationale tragedie” bestempelt.

Landbouwgrond

De titel verwijst naar de gesproeide chemicaliën die naar landbouwgrond en dorpen in de buurt teruggedreven. Maar ook naar de politieke weerslag voor de Canadese overheid die lange tijd het stilzwijgen bewaarde over de tests.

Het Amerikaanse leger zette Agent Orange in tijdens de oorlog in Viëtnam in de jaren 60. Canada gaf de [VS](#) de toestemming de chemicaliën uit te testen in Gagetown. Behalve Agent Orange werd er ook Agent Purple uitgetest, dat arsenicum bevat en driemaal zoveel toxische dioxine als Agent Orange.

Rechtszaak

In 2005 spanden verscheidene slachtoffers een rechtszaak aan. Ze beschuldigen de Canadese regering ervan dat ze haar eigen burgers niet beschermd heeft. Advocaat Tony Merchant hoopt dat de zaak over twee jaar is afgerond. “We eisen geen schadevergoeding omdat Agent Orange bestaat”, zegt Merchant. “We klagen de regering aan omdat ze deze producten gebruikt heeft.”

In de provincie Saskatchewan is een nog tweede zaak tegen de regering aangespannen in verband met de proeven. Advocaten beschuldigen de regering ervan de zaak te rekken. Zo heeft de regering op haar beurt een zaak aangespannen tegen Dow Chemical en andere bedrijven.

Mosterdgas

Volgens Chris Arsenault is Gagetown geen alleenstaand geval. In de jaren 60 zijn ook er proeven met mosterdgas geweest in de militaire basis Suffield in Alberta. Pas in 2004 gaf de Canadese regering dat toe.

Arsenault verklaart het gebruik van Agent Orange vanuit een vrijemarktlogica. Enerzijds is er het winstbejag van bedrijven zoals Dow Chemical, zegt hij, anderzijds wilde de overheid kosten besparen door gebladerte niet manueel maar chemisch te verwijderen, ook al ging dat ten koste van de openbare gezondheid.

Amazone ([zie mongabay.com](http://zie.mongabay.com) 06/07/11)

Ranchers using Agent Orange to deforest the Amazon

180 hectares (450 acres) of rainforest in the Brazilian Amazon were defoliated using a potent mix of herbicides dropped by airplane, reports IBAMA, Brazil's environmental law enforcement agency.

The affected area, which is south of the city of Canutama and near the Mapinguari Jacareúba / Katawixi indigenous reservation in Rondônia, was first detected by Brazil's deforestation monitoring system.

A subsequent helicopter overflight last month by IBAMA revealed thousands of trees largely stripped of their vegetation. Authorities later found nearly four tons of chemicals — 2,4 - D AMINE 72, U46BR, Garlon 480, and mineral oil — along trans-Amazon highway 174. The herbicides would have been enough to defoliate roughly 3,000 ha (7,500 acres) of forest, which would then be cleared for cattle ranching or agriculture.

IBAMA says use of chemical defoliants is a relatively new phenomenon in the region, but represents a troubling development, according to Cicero Furtado, coordinator of the investigation.

"The herbicide was stored in inappropriate location, hidden in the woods and would be sprayed in the forest with the use of aircraft," he said.

"If used improperly, [the chemicals] can cause serious damage to the environment such as pollution of groundwater, loss of biological diversity in soil, killing animals and insects, among others," added a statement from IBAMA.

Authorities say they will investigate the crime, is punishable by fines ranging from 500,000-2 million reais (\$320,000-1.3 million).

The news comes as the Brazilian government announced a sharp increase in deforestation over this time last year. Analysts say speculation that Brazil's environmental laws will be weakened under a Forest Code reform bill making its way through Congress, coupled with rising commodity prices, is contributing to the increase in forest clearing.

The United States famously used Agent Orange — a 50-50 mixture of 2,4-D and 2,4,5-T — during the Vietnam War to defoliate vast areas of forest in Vietnam, Laos, and Cambodia. The herbicide has been blamed for hundreds of thousands of deaths and deformities.

Met bovengenoemde onderbouwing is feitelijk komen vast staan dat niet overheid van de Verenigde Staten en ook niet Monsanto verantwoordelijk verantwoordelijke en aansprakelijk zijn voor deze massale genocide op vele miljoenen mensen maar dat dit de rechtspersonen "*Staat der Nederlanden*" en "*Koninklijke Philips N.V.*" zijn. Alle rechtszaken tot op heden zijn tegen de foutieve rechtspersonen gevoerd, waarmee succes voor deze vele miljoenen slachtoffers achterwege is gebleven. Het moge u duidelijk zijn dat dit maar al te goed bekend is bij de President van de Verenigde Staten en de Minister-President van Nederland en om die reden op voordracht van de op voordracht van de [Verenigde Naties](#) (uitvoeringsorgaan van de Nazi's) in 2002 is opgericht en gevestigd in de Den Haag bestemt voor het vervolgen van personen die verdacht worden van [genocide](#), [misdaden tegen de menselijkheid](#) en [oorlogsmisdaden](#) zoals deze zijn erkend in diverse internationale [verdragen](#).

Daarmee blijft de Nazi-Staat Nederland, het land dat verantwoordelijk en aansprakelijk is van de grootste genocide ooit voor altijd buiten schot en kunnen zij daarmee doorgaan totdat er miljarden wereldbewoners aan zijn overleden. Ook alle hoge functionarissen binnen de Overheid van de Verenigde Staten en het VS-leger die in opdracht gegeven hebben tot deze genocide op vele miljoenen mensen blijven daarmee buitenschot. Als bewijs daarvoor vindt u bijgevoegd het volgende hieronder ingelaste artikel in het Laatste Nieuws van 25 maart 2008:

VS hoeft Internationaal Gerechtshof niet te volgen

De rechters in de Verenigde Staten zijn niet verplicht de beslissingen van het Internationaal Gerechtshof in Den Haag toe te passen, ook al draagt de president hen dat op. Dat heeft het Amerikaanse Hooggerechtshof beslist.

Jose Medellin

In maart 2004 beval het Internationaal Gerechtshof in Den Haag de herziening van een proces van 51 Mexicanen die in de VS ter dood veroordeeld waren. De motivering luidde dat de Mexicanen niet tijdig waren geïnformeerd over hun recht op consulaire bijstand. Onder hen bevond zich de 33-jarige Jose Medellin, die ter dood veroordeeld was voor verkrachting en doodslag op twee adolescenten in 1993 in Texas en naar het Internationaal Gerechtshof was gestapt.

Scheiding der machten

Bush beval de rechters in de verschillende Amerikaanse staten geval per geval na te gaan of een nieuw proces nodig was. Sommige staten gaven daar gevolg aan, maar de Texaanse rechters weigerden. Ze waren van oordeel dat ze niet gebonden zijn door het Internationaal Strafhof en dat de scheiding der machten inhoudt dat ze geen orders kunnen krijgen van de president. De zaak kwam voor het Amerikaanse Hooggerechtshof, dat de Texaanse rechters gelijk gaf en oordeelde dat de president zijn boekje te buiten gegaan is.

Daarmee hebben de twee landen te weten: Nederland en de Verenigde Staten die na de tweede wereldoorlog het Nazi-bewind van Hitler, maar op een veel grotere schaal hebben voortgezet, zelf gevrijwaard voor chemische genocide op miljarden wereldbewoners. Enkel vanuit het Belgische Grondwettelijke Hof kan deze vernietiging van de wereld nog worden opgelost.

Op 16 mei 1957 tot 21 april 1961 is Paul Henri Spaak (België) Secretaris Generaal van de NAVO geworden. In deels dezelfde periode, **van 23 januari 1954 tot 26 juni 1958**, was [Paul-Henri Spaak](#) (PSB) gelijktijdig minister van Buitenlandse Zaken onder de regering [Regering-Van Acker IV](#). De NAVO is een uitvoeringsorganisatie van de voortzetting van de Nazi's (lees hierboven). Met deze gelijktijdige dubbele functie heeft hij de Belgische regering mee in de hierboven beschreven wereldvernietigende Nazi's getrokken zonder dat de Belgische regering dat heeft laten toetsen aan het Belgische Grondwettelijke Hof.

Van 1940 tot 1944 was dezelfde [Paul Henri Spaak](#) onder [Regering-Pierlot](#) in Londen (een regering die wettelijk niet bestond want staatshoofd Leopold III zat gevangen in België). Als illegaal minister van Buitenlandse Zaken, Informatie en Propaganda werkte hij daar zeer nauw samen met een zekere door baron B.Ph van Harinxma thoe Slooten.

Deze baron mr. B.Ph. Baron van Harinxma thoe Slooten was in Londen lid van het "*London Committee of the Netherland Red Cross Society*", een stichting die op 16 september 1940 door Prinses Juliana en jonkheer van Lidth de Jeude is opgericht en welke op 17 april 1946 is opgeheven.

London Committee of the Netherland Red Cross Society

Oprichtingsdatum

30 juni 1940

Opheffingsdatum

17 april 1946

Oprichters

Prinses Juliana en jonkheer van Lidth de Jeude

Aanleiding voor oprichting

Kort na aankomst in Engeland besloot prinses Juliana, als president van het Nederlandse Rode Kruis, dat er buiten Nederland ook een Nederlandse noodorganisatie moest komen. Een verzoek werd ingediend bij het Internationale Rode Kruis tot de instelling van de organisatie. Na goedkeuring werd het London Committee opgericht.

Opvolger

[Nederlandse Rode Kruis](#)

Rechtsvorm

De London Committee werd een stichting per 16 september 1940

Inrichting van de organisatie

Samenstelling van de London Committee bij aanvang

- President: Prinses Juliana
- Voorzitter: Jhr. O.C.A. van Lidth de Jeude (3 juni 1940-5 maart 1953. Vanaf 1943 vice-president)
- Mr. B.Ph. Baron van Harinxma thoe Slooten (5 maart 1943-sept. 1945)
- Mr. Th. H. de Meester (lid/trustee van 3 juni 1940-september 1945, voorzitter vanaf september 1945)
- Eresecretaris: Jhr. A.P.C. van Karnebeek
- Lid: Mr. F.B. s'Jacob (overleden op 5 juli 1941)
- Lid: Mr. F.H. Knottenbelt
- Secretaris: W. Friedhoff
- Trustee: Jhr. mr. E.F.M.J. Michiels van Verduynen
- Adviserend lid: Luitenant-Kolonel Dr. A.M. Meerloo (vanaf begin 1945)

Onderdelen van de London Committee:

- Pakkettendienst voor krijgsgevangenen
- Informatie- en correspondentiedienst
- Kledingcomité

Positie binnen de organisatie

De London Committee viel onder de moederorganisatie het Nederlandse Rode Kruis, maar was een zelfstandige stichting

Doelstelling

Doelstelling geformuleerd in de Trust Deed:

Geven van elke vorm van hulp aan Nederlanders die hulp nodig hebben als gevolg van de huidige oorlog tussen Nederland en Duitsland

Taken

1. Evacuatie van vluchtelingen verblijvende in Groot-Brittannië, Frankrijk, Spanje en Portugal naar meer permanente verblijfplaatsen in andere landen, zoals Nederlands-Indië, Suriname en de Verenigde Staten.
2. Zorgen voor medische hulp aan en middelen voor Nederlandse vluchtelingen.

3. Informatiedienst van persoonlijke berichten naar en van familie en vrienden in Nederland. Hiervoor werd een apart Informatiebureau opgezet. Ook werd via het Informatiebureau, dat officieel was aangewezen als de "Bureau de renseignement" in overeenstemming met artikel 77 van de Internationale Conventie betreffende de Behandeling van Krijgsgevangenen, berichten naar familieleden van slachtoffers van vijandelijk geweld die dienden in de strijdkrachten en de koopvaardij. Het Informatiebureau zette zich daarnaast ook in voor de opsporing van vermiste personen. Veel verzoeken om opsporing kwamen van Engelandvaarders die vermiste familieleden of vrienden zochten. Na de inval in Nederlands-Indië werden veel verzoeken om informatie over daar verblijvende personen verzonden naar Nederlands-Indië. De verzoeken om informatie werden geregistreerd. Het Informatiebureau werkte vanaf deze tijd ook voor het Nederlands-Indisch Rode Kruis. De verre oosten afdeling van het Informatiebureau werd in augustus 1945 overgebracht naar het Informatiebureau van het Nederlandse Rode Kruis in Den Haag. In oktober van dat jaar volgden de overige afdelingen.
4. Het geven van hulp en financiële steun aan Nederlandse oorlogsgetroffenen in diverse landen, onder andere het versturen van voedselpakketten en kleding aan krijgsgevangenen.
5. Geven van financiële ondersteuning aan Nederlandse kinderen die Britse scholen bezoeken.
6. Hulp aan oorlogsgetroffenen in Nederland.
7. Vrouwen Hulp Korps.
8. Het geven van hulp aan burgergeïnterneerden, zoals het sturen van voedselpakketten.
9. Het geven van uitkeringen uit het tweede reservefonds aan gepensioneerde koopvaardijzeelieden.
10. Het sturen van voedselpakketten naar Nederland via Lissabon.

De London Committee nam de werkzaamheden in het buitenland over van het Nederlandse Rode Kruis die door de bezetting alleen werkzaam kon zijn op vijandelijk bezet gebied. De werkzaamheden waren voor de London Committee uitgebreider dan de normale activiteiten van het Rode Kruis als gevolg van de oorlogssituatie.

Bureau Militair Gezag

Oprichtingsdatum
januari 1943

Toelichting op de periode van bestaan
1943-1944

Oprichters
Minister van Oorlog O.C.A. van Lidth de Jeude

Aanleiding voor oprichting

Om te voorkomen dat er een machtsvacuüm zou ontstaan na de terugtrekking van de bezetter, werd er door de Nederlandse regering in Londen besloten een instantie in te stellen die de orde en rust zou bewaren en voorlopig het gezag tijdens de staat van beleg zou uitoefenen. Eind januari 1943 werd door de minister van Oorlog O.C.A. van Lidth de Jeude in Londen het bureau Militair Gezag ingesteld. Dit bureau werd opgericht met als doel voorbereidende maatregelen te nemen ten behoeve van het uitvoeren van militair gezag in Nederland na de capitulatie van de Duitsland.

Inrichting van de organisatie

Sectie	
I.	Binnenlandse Zaken
II.	Juridische Zaken (en Kampen)
III.	Politie
IV..	Luchtbescherming en Brandweer
V.	Financiën
VI.	Economische Zaken

VII.	Transport
VIII.	Volksgezondheid
IX.	Openbare Werken
X.	Arbeidszaken
XI.	Voorlichting
XII.	PTT en Censuur
XIII.	Sociale Zaken (en Rode Kruis)
XIV.	Onderwijs, Kunsten en wetenschappen
XV.	Oost- en West-Indische Zaken
	Stafbureau
	Secretariaat
	Bureau Repatriëring
	Bureau Grensbewaking

Positie binnen de organisatie

Het Bureau Militair Gezag ressorteerde onder het ministerie van Oorlog te Londen

Doelstelling

Het verrichten van de voorbereidende arbeid met betrekking tot de uitoefening van het militair gezag in Nederland

Taken

Voorbereiden van de werkzaamheden die het Militair Gezag na de bevrijding zou gaan uitvoeren op het gebied van:

- Binnenlandse Zaken
- Juridische Zaken en kampen
- Politie
- Luchtbescherming en brandweer
- Financiën
- Economische Zaken
- Transport
- Volksgezondheid
- Openbare werken
- Arbeidszaken
- Voorlichting
- PTT en censuur
- Sociale zaken en Rode Kruis
- Onderwijs, kunsten en wetenschappen
- Oost- en West-Indische Zaken
- Repatriëring
- Grensbewaking

Jhr. Ir. O.C.A. van Lidth de Jeude

Liberaal minister in de jaren voor de oorlog en in Londen. Was voor hij minister werd ondernemer (havenwerken) met diverse commissariaten in het bedrijfsleven. Goed ingenieur, die een kundig minister van Waterstaat was. Werd in Londen minister van Oorlog, hoewel hij zichzelf eerder als een geschikte kandidaat voor het minister-presidentschap had beschouwd. **Was in 1943 verantwoordelijk voor het besluit over instelling van het Militair Gezag na de bevrijding.** Na de oorlog nog enkele jaren Statenlid in Zuid-Holland. Beminnelijk man, maar in Londen iets te veel levensgenieter.

partij(en)

- Liberale Staatspartij "De Vrijheidsbond", tot 14 maart 1946 (vanaf februari 1938 zonder toevoeging "de Vrijheidsbond")
- PvdV (Partij van de Vrijheid), van 14 maart 1946 tot 24 januari 1948
- VVD (Volkspartij voor Vrijheid en Democratie), vanaf 24 januari 1948

▼ ▲ loopbaan

- adjunct-ingenieur Rijkswaterstaat te Utrecht, van november 1903 tot 1904
- adjunct-ingenieur Rijkswaterstaat, bij de werken der Maasmondverbetering te 's-Hertogenbosch, van 1904 tot 1906
- ingenieur derde klasse, Rijkswaterstaat te Utrecht, van 13 september 1906 tot 1909
- verlof in verband met studie van verbetering van de haven van Curaçao, van 1909 tot 1910
- arrondissements-ingenieur Pannerdens Kanaal, Nederrijn en Lek te Utrecht, van 1911 tot 1913
- verlof in verband met studie van verbetering van de haven van Tsifoe (China), van 1918 tot 1919
- technisch-directeur Nederlandsche Maatschappij van havenwerken in Nederlands-Indië, van 1919 tot 1920
- technisch-directeur Nederlandsche Maatschappij van havenwerken te Amsterdam, van 1921 tot 15 maart 1935
- lid gemeenteraad van Baarn, van 1925 tot 15 maart 1935
- lid Provinciale Staten van Utrecht, van 27 april 1931 tot 15 maart 1935
- minister van Waterstaat, van 15 maart 1935 tot 23 juni 1937
- lid Tweede Kamer der Staten-Generaal, van 8 juni 1937 tot 25 juli 1939
- voorzitter Raad van het Openbaar Lichaam "De Wieringermeer", van 1 januari 1938 tot 25 juli 1939
- minister van Waterstaat, van 25 juli 1939 tot 9 augustus 1939
- regeringscommissaris voor vluchtelingen te Londen, van 26 mei 1940 tot 15 september 1942
- lid Buitengewone Raad van Advies te Londen, van 8 juni 1942 tot 15 september 1942
- **minister van Oorlog, van 15 september 1942 tot 23 februari 1945**
- lid Provinciale Staten van Zuid-Holland, van 20 juni 1946 tot 4 juli 1950

▼ ▲ partijpolitieke functies

- voorzitter Liberale Staatspartij "de Vrijheidsbond", kieskring Utrecht, omstreeks 1933
- voorzitter commissie organisatie en beginselen Liberale Staatspartij "Vrijheidsbond", van oktober 1937 tot januari 1938
- ondervoorzitter Liberale Staatspartij, van 21 januari 1938 tot juli 1939
- voorzitter Liberale Staatspartij, afdeling 's-Gravenhage, vanaf oktober 1938

▼ ▲ nevenfuncties

- lid Gezondheidscommissie voor Baarn e.o., vanaf maart 1926
- lid hoofdbestuur Algemeene Bond van Forensen, vanaf juni 1928
- voorzitter Zuiderzee-vereniging, van 1929 tot 30 januari 1952
- gedelegeerd commissaris Havenwerken, vanaf oktober 1937
- ondervoorzitter Zuiderzeeraad, van 1937 tot november 1939
- **lid Raad van Commissarissen van enige banken**
- lid Raad van Commissarissen "Holland-Amerika" Lijn, omstreeks 1938
- lid Raad van Commissarissen Stoomvaartmaatschappij "Zeeland", omstreeks 1938
- lid Raad van Commissarissen N.V. "Java-China-Japan Lijn", omstreeks september 1938
- voorzitter Koninklijke Vereeniging "Koloniaal Instituut" te Amsterdam, omstreeks 1938
- **lid Raad van Commissarissen N.V. Gemeenschappelijke Mijnbouwmaatschappijen "Biliton", vanaf 1 oktober 1939**
- voorzitter Zuiderzeeraad, vanaf 14 november 1939
- **lid Raad van Beheer Biliton-Maatschappij te Nederlands-Indië, vanaf februari 1940**
- voorzitter KIVI (Koninklijk Instituut van Ingenieurs)
- voorzitter Londens comité van het Nederlandse Rode Kruis
- voorzitter Karel Doorman-Fonds
- buitengewoon lid Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland, vanaf 4 juni 1946
- **voorzitter Raad van Commissarissen N.V. Gemeenschappelijke Mijnbouwmaatschappijen "Biliton", vanaf 2 augustus 1950**

- lid bestuur Stichting Radio Nederland Wereldomroep, omstreeks 1950
- voorzitter Nederlands Verkeersinstituut, omstreeks 1950
- voorzitter Verbond "Veilig Verkeer Nederland", tot 1 februari 1952

als bewindspersoon (beleidsmatig)

- Was als minister van Oorlog in Londen in 1943 verantwoordelijk voor de totstandkoming van het Besluit op de Bijzondere Staat van Beleg. **Dit in 1944 gepubliceerde besluit regelde de instelling van het Militair Gezag, dat na de bevrijding tijdelijk het burgerlijk gezag moest waarnemen en daarbij verregaande bevoegdheden kreeg (zoals postcensuur, het recht om mensen te interneren, om goederen te vorderen en om reisverboden in te stellen).**

Het is deze Mr. B.Ph. Baron van Harinxma thoe Slooten, die **vanaf 5 maart 1943 – september 1945** in het “*London Committee of the Netherland Red Cross Society*”, werkzaam was onder de stichting met Prinses Juliana (echtgenote van Prins-Bernhard) en onder voorzitterschap van Jhr. O.C.A. van Lidth de Jeude (VVD), die vanaf **15 september 1942 tot 23 februari 1945** minister van oorlog is die na de bevrijding vergaande bevoegdheden kreeg om het Nazi kabinet vanuit Nederland voort te zetten.

Met deze Nederlandse ambassadeur Mr. B.Ph. Baron van Harinxma thoe Slooten in Brussel waarmee Belgisch minister [Paul Henri Spaak](#) vóór en na de tweede wereldoorlog nauw samenwerkte.

Het zijn dan ook de Nederlandse ambassadeur Mr. B.Ph. Baron van Harinxma thoe Slooten geweest die op 5 september 1944 te Londen gesloten Nederlands-Belgische-Luxemburgse Douane-overeenkomst valselijk hebben ondertekend, om daarmee België en Luxemburg na de oorlog mee aan het voortgezette Nazi-kabinet van Nederland te verbinden. Deze overeenkomst is op 5 september 1944 valselijk ondertekend door:

- Mr. B.Ph. Baron van Harinxma thoe Slooten namens de Regering van Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden en
- Dhr. Paul-Henri Spaak namens de Regering van Zijne Majesteit de Koning der Belgen en
- Dhr. Paul-Henri Spaak namens de Regering van Hare Koninklijke Hoogheid de Groothertogin van Luxemburg,

Op grond van deze meest valselijk ondertekende op 5 september 1944 te Londen gesloten Nederlands-Belgische-Luxemburgse Douane-overeenkomst is het op 2 februari 1958 gesloten Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie, en Verklaring, gedaan te 's-Gravenhage op 17 juni 2008 (“Nieuw Benelux-Verdrag”) gebaseerd, wat vanaf na de oorlog tot op heden (67 jaar lang) met geld van de belasting betalende Nederlanders, Belgen en Europeanen een chemische genocide tot gevolg heeft gehad van een zodanige omvang dat daardoor miljarden wereldbewoners eerder zullen sterven aan kanker of andere ernstige vergiftigingsziekten. De banken hebben zelfs het spaargeld van deze Europeanen geïnvesteerd in bedrijven die chemische genocide plegen op miljarden wereldbewoners, waaronder op henzelf. Daarmee zijn de banken feitelijk de grootste geld stelende en chemische genocide plegende instellingen die de wereld ooit heeft gekend, wat door die banken nooit meer kan worden terugbetaald. De enige instantie die dit kan laten stoppen is het Belgische Grondwettelijk Hof door het op 2 februari 1958 gesloten Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie, en Verklaring, gedaan te 's-Gravenhage op 17 juni 2008 (“Nieuw Benelux-Verdrag”) hierop te vernietigen.

Op 16 mei 1957 tot 21 april 1961 is Paul Henri Spaak (België) Secretaris Generaal van de NAVO geworden. In deels dezelfde periode, **van 23 januari 1954 tot 26 juni 1958**, was [Paul-Henri Spaak](#) (PSB) gelijktijdig minister van Buitenlandse Zaken onder de regering [Regering-Van Acker IV](#). De NAVO is een uitvoeringsorganisatie van de voortzetting van de Nazi's (lees hierboven). Met deze gelijktijdige dubbele functie heeft hij de Belgische regering mee in de hierboven beschreven wereldvernietigende Nazi's getrokken zonder dat de Belgische regering dat heeft laten toetsen aan het Belgische Grondwettelijk Hof.

Op 25 maart 1957 werd het “*Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap*” gesloten en ondertekend door:

- [Paul-Henri Spaak](#) en [Jean-Charles Snoy et d'Oppuers](#) namens [België](#).
- [Konrad Adenauer](#) en [Walter Hallstein](#) namens [West-Duitsland](#).
- [Christian Pineau](#) en [Maurice Faure](#) namens [Frankrijk](#).
- [Antonio Segni](#) en [Gaetano Martino](#) namens [Italië](#).
- [Joseph Bech](#) en [Lambert Schaus](#) namens [Luxemburg](#).
- [Joseph Luns](#) en [Hans Linthorst Homan](#) namens [Nederland](#).

Men spreekt ook wel van de *Verdragen van Rome*. Hieronder worden dan het bovenstaande verdrag ter oprichting van de EEG en het gelijktijdig gesloten verdrag ter oprichting van de [Euratom](#) bedoeld. Euratom was bedoeld voor het beheer van gemeenschappelijke ontwikkeling van [kernenergie](#) (voor vreedzame doeleinden).

Met het tekenen van dit verdrag door Paul-Henri Spaak (Belgisch Socialistische Partij) namens de regering Van Acker IV (BSP/PSB, Liberalen) hebben België, Luxemburg, Frankrijk, Italië en West-Duitsland zich gebonden aan Nederland en daarmee aan het vanuit voormalig Nederlands grondgebied voortgezette Hitler-Kabinet onder leiding van Wilhelmina, Juliana en Beatrix (die geen staatshoofd meer zijn), bestuurt vanuit de geheime Bilderberg-conferenties zonder het te hebben laten toetsen aan het Belgisch Grondwettelijk Hof. Daarmee is ook België zijn onafhankelijkheid kwijt geraakt en slaaf geworden van Nederland, evenals Luxemburg, West-Duitsland, Frankrijk en Italië. Deze Europese Gemeenschap heeft zich daarna uitgebreid tot de Europese Unie met 27 lidstaten, een grondgebied van 4.324.782 km² en ongeveer 500 miljoen inwoners bestaande uit de volgende landen:

• België	• Frankrijk	1. Luxemburg	• Slovenië
• Bulgarije	• Griekenland	2. Malta	• Slowakije
• Cyprus	• Hongarije	3. Nederland	• Spanje
• Denemarken	• Ierland	4. Oostenrijk	• Tsjechië
• Duitsland	• Italië	5. Polen	• Verenigd Koninkrijk
• Estland	• Letland	6. Portugal	
• Finland	• Litouwen	7. Roemenië	

Daarmee hebben Wilhelmina, Juliana en Beatrix (die geen staatshoofd meer zijn) vanuit voormalig Nederlands grondgebied in vreedstijd het derde Duitse Rijk weten te realiseren met aan het hoofd de niet democratisch gekozen Europees President Herman van Rumpuy (CD&V), qua grondgebied de zevende plek in op de wereldranglijst en qua bevolkingsaantal - na [China](#) en [India](#) - de derde.

Op 1 januari 1958 werd het “*Benelux-verdrag*” van kracht dat werd ondertekend door:

- [Paul-Henri Spaak](#), minister van Buitenlandse Zaken namens België.
- [Eelco Nicolaas van Kleffens](#), minister van Buitenlandse Zaken namens Nederland.
- [Joseph Bech](#), minister van Buitenlandse Zaken en wijnbouw namens Luxemburg.

Met het tekenen van dit verdrag door Paul-Henri Spaak (Belgisch Socialistische Partij) namens de regering Van Acker IV (BSP/PSB, Liberalen) hebben België en Luxemburg zich gebonden aan Nederland en daarmee aan het vanuit voormalig Nederlands grondgebied voortgezette Hitler-Kabinet onder leiding van Beatrix, Juliana en Beatrix (die geen staatshoofd meer zijn). Dit alles bestuurt vanuit de geheime Bilderberg-conferenties zonder het te hebben laten toetsen aan het Belgisch Grondwettelijk Hof.

Daarmee is ook België door toedoen van voormalig minister [Paul-Henri Spaak](#) van Buitenlandse Zaken haar door voormalig koning Leopold III (vader van huidig Koning Albert II) in gevangenschap verdedigde onafhankelijkheid kwijt geraakt en slaaf geworden van het vanuit Nederland voortgezet Hitler-kabinet.

Met het ondertekenen van dit verdrag zit België gebonden aan een samenwerkingsverband tussen Nederland en België om onderling vrij goederen te kunnen transporteren en een uniform tarief te hanteren voor goederen van buiten de Benelux. Sinds het verdrag van 1958 is de Benelux een economische unie. Dit betekent dat vanaf dat moment Nederland zonder problemen elk soort gevaarlijk afval kan dumpen in België en dat ook heeft gedaan. Als wettelijk bewijs daarvoor vindt u in de volgende link hieronder ingelast de sommatiebrief d.d. 17 juni 2012 daarover van Philips Medical Systems Nederland B.V., gevestigd aan Veenpluis 4 -6 te 5684 PC Best (Nederland) alsook – voor zich zowel als namens alle tot haar organisatie behorende Philips Bedrijven – de naamloze vennootschap Koninklijke Philips Electronics N.V., namens deze haar safety manager A.M.L. van Rooij aan OP DE LOCHT JOSEPH, Gerechtigd Commissaris Officier van Gerechtigd Politie Hasselt, Rijkstraat 82 - 3510 Hasselt-Kermt (België):

<http://www.mstsnl.net/ekc/pdf/17-juni-2012-sommatiebrief-aan-fgp-hasselt-op-de-locht.pdf>

Wij verzoeken u kennis te nemen van de inhoud, die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen en tevens aan de rechtbank gericht.

Het wordt hoog tijd dat de Europese burgers hierover vanuit de politiek eerlijk worden geïnformeerd. Men moet zich bewust worden van het feit dat een herhaling van de fouten die in het verleden werden gemaakt op de loer ligt. Het leven van miljoenen mensen wordt ook nu weer in de waagschaal gelegd, zoals dat het geval was in de Tweede Wereldoorlog, net zoals ook nu, was het doel van het kartel hetzelfde, het veroveren en heersen over Europa, Amerika en uiteindelijk ook over de rest van de wereld, met alle mogelijke politieke, economische en militaire middelen, (waaronder genocide massavernietiging (“Agenda 21”)) een valse vlag aanslag op eigen volk. Dit alles geïmplementeerd vanuit het vanuit voormalig Nederlands grondgebied voortgezette Hitler-Kabinet in samenwerking met de Belgische socialist Henri Spaak die goed bevriend was met de joodse bankiers familie Rothschild, als ook Prins Bernhard en Koningin Wilhelmina van Nederland die gezamenlijk tijdens de Tweede Wereldoorlog in Engeland (Rothschild) in ballingschap verbleven. Vandaar uit werd het plan gesmeed tot geruisloze voltooiing van het Derde Rijk (Europese Unie genaamd) om via de Benelux te voltooien indien Hitler de oorlog zou verliezen. Echter Belgisch Koning Leopold III van België gooide roet in het eten. Hij was daarvan op de hoogte vanwege het feit dat zijn vader koning Albert I eerder tijdens de Eerste Wereldoorlog heeft meegemaakt. Koning Leopold III weigerde dan ook permanent naar Engeland te vluchten en bleef in België bij zijn eigen volk waar hij gevangen werd genomen. Hij was een held maar werd vanuit zijn regering vanuit Londen neergezet als landverrader. Socialist Henri Spaak heeft dan ook samen met zijn kabinetschef “Robert Rothschild” het Verdrag van Rome opgesteld en ondertekend op 25 maart 1957 en een jaar later (1958) het Benelux Verdrag om vanuit de Benelux (als proeftuin voor Europa) het Derde Rijk (Europese Unie) alsnog geruisloos gerealiseerd te krijgen. Dit geeft tevens de verklaring voor het feit dat de opvolgende kabinetschef van Belgische socialist Henri Spaak “Etienne Davignon” is geworden en al ruim 10 jaar lang voorzitter is van de geheime Bilderberg conferenties als opvolger van Nederlands koningin Beatrix.

hebben met toestemming van het spaargeld van haar inwoners gebruikt hun eigen chemische genocide om waarbij door de banken die deze massale genocide heeft betaald met het door Nederlanders, Belgen en Europeanen gespaarde geld van de heeft gehad op

Van 1940 tot 1944 was dezelfde [Paul Henri Spaak](#) onder [Regering-Pierlot](#) in Londen (een regering die wettelijk niet bestond want staatshoofd Leopold III zat gevangen in België). Als illegaal minister van Buitenlandse Zaken, Informatie en Propaganda heeft hij in samenspanning met de illegale Nederlandse Kabinetten [Gerbrandy I](#), [Gerbrandy II](#) en [Gerbrandy III](#) en illegaal Nederlands Staatshoofd Koningin Wilhelmina, buiten staatshoofd Leopold III om, door Baron B.Ph van Harinxma thoe Slooten, als buitengewoon Gevolmachtigd Ambassadeur te Brussel

een vertegenwoordiger van het De Belgisch-Luxemburgse Economische Unie op 5 september 1944 in Londen de Nederlandsch-Belgisch-Luxemburgsche Douane-overeenkomst laten ondertekenen.

:

- 1.
- 2.
3. Op 10 mei 1940 de Duitsers Luxemburg hebben bezet waarna het vrijwel onmiddellijk werd ingelijfd door Duitsland en de regering en groothertogin Charlotte zijn gevlucht naar Londen. De 3500 Luxemburgse Joden werden vrijwel geheel gedeporteerd. Het Land werd op 10 september 1944 bevrijd door de Amerikanen maar leed daarna nog zwaar onder de [Slag om de Ardennen](#) als gevolg van het op 5 september 1944 (5 dagen eerder) door de [B.L.E.U.](#) afgesloten illegale overeenkomst in Londen.
4. [Leopold III](#) is gedurende de [Tweede Wereldoorlog](#) in België gebleven. Op 19 november 1940 reisde hij naar [Berchtesgaden](#) voor een door zijn zuster Marie José, op zijn verzoek, georganiseerd onderhoud met [Adolf Hitler](#). Daarin pleitte hij voor behoud van de Belgische onafhankelijkheid in een door Duitsland gedomineerd Europa. Het gesprek had geen enkel resultaat. In januari 1944 schreef hij een "politiek testament", dat gepubliceerd moest worden in het geval hij niet in België zou zijn als de geallieerde troepen het land zouden bevrijden (zelf schreef hij "bezetten".) In het testament eiste hij excuses van de regering in ballingschap voor de gebeurtenissen van 1940 **en verwierp hij de verdragen die zij in Londen gesloten had**. Op 16 juli 1951 tekende Leopold III zijn troonsafstand, en de volgende dag werd Boudewijn beëdigd als vijfde koning der Belgen.
5. Op 18 mei 1940 bracht [Adolf Hitler](#) decreet no. 1 uit over de regeringsbevoegdheden in Nederland. Op 25 mei 1940 laat Rijkscommissaris [Seyss-Inquart](#) voor het bezette Nederlandsche gebied aan het Nederlandsche volk een oproep uitgaan dat hij met intrede van den dag het hoogste regeringsgezag in het civiele ressort in Nederland heeft overgenomen. Bij verordening van 29 mei 1940 heeft Rijkscommissaris Seyss-Inquart ([Hitler-Kabinet](#)) alle bevoegdheden in Nederland, die door de Grondwet en de wetten aan de koning en de regering zijn toegekend, overgenomen, wat tot de dag van vandaag voortduurt.

heeft hij in samenspanning met de illegale Nederlandse Kabinetten [Gerbrandy I](#), [Gerbrandy II](#) en [Gerbrandy III](#) en illegaal Nederlands Staatshoofd Koningin Wilhelmina, buiten staatshoofd Leopold III om, door Baron B.Ph van Harinxma thoe Slooten, als buitengewoon Gevolmachtigd Ambassadeur te Brussel